

XLIV.

Erklæring

over

det fra Folketinget tilbagefendte

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 12te Marts 1895.)

Ved Behandlingen i det andet Ting er der foretaget den Forandring i Lovforslaget, saaledes som dette blev vedtaget af Landstinget den 8de f. M., at den paa det oprindelige Regeringsforslag som Nr. 259 optagne Ansøger, der af Landstinget blev udstemt af Lovforslaget, er genoptaget i dette. Herom bemærker Folketingets Udvalg i sin afgivne Betænkning, at de Grunde, som maa antages at have foranlediget Landstingets Bægning ved at meddele denne Ansøger Indfødsret, uden Tvivl maatte kunne anføres imod at medtage forskelligt andre af de paa Lovforslaget opførte Personer, og at man derfor ikke skønnede, at der var Høje til at nægte denne Ansøger, hvad man havde indrømmet andre under lignende Vilkaar. Om denne Betragtning synes der at have været fuld Enighed i det andet Ting, og dettes Skøn over det foreliggende Tilfælde falder derhos sammen med Regeringens i det oprindelige Lovforslag fremsatte Opfattelse. Udvalget tror under disse Omstændigheder at burde anbefale Landstinget ikke at gøre Spørgsmaalet om denne enkelte Persons Optagelse eller Ikkeoptagelse i Loven til Genstand for yderligere Forhandling med det andet Ting, men derimod at tiltræde, hvad det andet Ting herom skønner at være rigtigt. Det forekommer nemlig Udvalget, at dette Spørgsmaal kun er af ringe Betydning lige over

for Lovforslagets øvrige Indhold. Hvad Udvalget derimod tillægger Bægt og fremdeles anbefaler Landstinget at fastholde, er dette, at det er ønskeligt i Fremtiden for Vedømmelsen af en Persons Værdighed til at meddeles Indfødsret at erholde forelagt saa fylde og paalidelige Oplysninger, at man paa Grundlag af saadanne Oplysninger bedre end hidtil bliver i Stand til at paase, at Indfødsret kun gives til Personer, hvis private Liv i Henseende til Arbejdsomhed og Udruelighed har været ulasteligt, og som derhos have bevaret en i økonomisk Henseende, om end nok saa tarvelig saa dog uafhængig Stilling. Med Hensyn til denne sidste Fordring forekommer det nemlig Udvalget at være hverken rigtigt eller passende i Henhold til Bestemmelsen i Gr.-L. § 51 at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for, saaledes som i de senere Aar faktisk ofte er blevet Tilfælde, at saa afgjort Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade og med hvilken Virkning for den paagældendes Forhold en Udlandning i Medfør af Gr.-L. § 84 skal enten straks eller dog i en nær Fremtid understøttes af det offentlige.

Med disse Bemærkninger indstiller derfor Udvalget Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Folketinget, til uforandret Vedtagelse.

F. Danneberg-Samsøe.

S. N. Jensen.

S. Jensen.

Kasser,
Formand.Koch,
Ordfører.